

SULEQATIGIISITSISUT
SAMARBEJDSPARTIET
EM2019/154

Tillie Martinussen

26. september 2019

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2019 om kollegier.

(Naalakkersuisoq for Uddannelse, Kultur, Kirke og Udenrigsanliggender)

Det er glædeligt at få opdateret kollegielovgivningen.

Og der skal lyde en stor ros til uddannelsesdepartementet og Naalakkersuisut for en meget praktisk anvendelig og tydelig lovgivning, samt gennemgang her. Det er tydeligt at denne lovgivning sigter på praktisk anvendelse. Ros for det.

Kollegierne skal bygges når pengene er afsat – stilstand i midler på Finansloven

Der er meget at tage fat på på kollegieområdet, men der er ingen tvivl om, at vi først og fremmest bør tage fat på at bygge flere kollegier. Lad os nu få dem bygget, der henstår simpelthen alt for mange penge og projekter der ikke udmøntes, også i finansloven.

Vi er klar over, at der er problemer med at skaffe arbejdskraft til overslag, og til byggeriet, ligesom vi har en relativt kort byggesæson.

Men det allerstørste problem er naturligvis prisen på byggerierne. Som er et resultat af overregulering fra vores side af, overfor byggebranchen. Og dårlig planlægning. Vi har en ganske særlig forpligtelse som den største udbyder af opgaver overfor byggebranchen, til at planlægge fornuftigt.

I sidste ende rammer det jo netop os selv rigtigt hårdt, på finanslovens pengepung.

Planlæg rullende byggeri – fjern restriktioner for byggebranchen

Vi bør være bedre til at planlægge rullende, så branchen kan planlægge langsigtet. Vi bør gå tilbage til et samlet kontor der sørger for udbud og udførsel af arbejdet – selv om de naturligvis har vanskelige kår. Og vi bør sikre os, at pengene til byggerier aldrig står stille i finansloven.

Det bør være én af Naalakkersuisuts absolutte top-prioriteter, at lave en arbejdsgruppe på tværs af alle departementerne, som laver en disponeret liste over byggerier, således at en central enhed kan prioritere, og sikre byggerierne. Det kan kun gå for langsomt.

Boligmangel og nedslidte boligmasse presser lokale beboere også

I Nuuk alene, er der flyttet knap 5.000 til byen i løbet af en ganske kort årrække. Det kan mærkes endnu voldsommere end tidligere tiders boligmangel. Mange, mange mennesker her i byen bor i skimmelsvamp, nedslidte boliger, og ældre og udsatte får ikke tag over hovedet i nærmeste fremtid.

Kollegierne er der også run på.

Det kan synes indlysende, at et par der tjener over 500.000 pr. år, ikke skal bo i en kollegiebolig. Men samtidig må vi bare sige, at det formentlig er fordi de ikke kan finde andet at bo i, og hvis partneren ønsker en uddannelse, så må de bo i en kollegie-bolig.

Vi skal i hvert fald lige have set tilfældende igennem inden vi foretager dom over dem.

Det er klart at snyderi og dem der kan klare sig selv skal det, men det skal heller ikke afbryde uddannelser, hvis det er eklatant boligmangel der er årsagen til, at de bor hvor de gør.

Vi har ganske enkelt behov for, at sikre byggeri i Nuuk også i et langt højere tempo end hidtil set.

Det gælder naturligvis også på Kysten hvor der er behov, men Nuuk er særligt presset, og det skal vi altså også tage højde for, når vi planlægger.

**SULEQATIGIISITSISUT
SAMARBEJDSPARTIET**

Kollegieadgang for handicappede og gangbesværede

Der er ingen tvivl om, at det er overordentligt positivt at handicappede kan arbejde med at omstrukturere en kollegiebolig så den passer til handicappedes behov, men det løfter måske sløret for, at vi har behov for i fremtiden at bygge handicapvenlige boliger.

Når man stiller sig her udenfor, kan man se de ældre og gangbesværede drøne rundt på en meget lang rampe ind i indkøbscentret, og jeg funderede forleden over, hvorfor det skal være så besværligt at være gangbesværet og fysisk handicappet her i landet.

Vi har godt nok lang vej at gå endnu, fordi det ikke har været prioriteret indtil nu, men vi kan vel sikre handicapvenlige boliger fremadrettet – også i kollegiemassen.

Vi véd bedre i dag, så må vi også gøre bedre fremadrettet.

Gør vi dette, vil jeg så spørge Naalakkersuisut om, her fra talerstolen?

Re-etablering bør måske i denne sammenhæng gentænkes, fordi det virker som en relativt arbejdstung opgave at lave sin bolig om til noget handicapvenligt, og så lave den om igen når man flytter...

Det er problematisk, fordi den studerende jo først ser sin bolig når de ankommer, og derfor ikke kan få et indtryk på forhånd af boligen. Ligeledes virker det som en unødigt overlægs-periode, der efterfølgende er, af kollegie-boligen, da den handicappede jo netop skal bruge ændringerne indtil den sidste dag de er flyttet ud.

De kan f.eks. ikke undvære ramper, hvis de sidder i kørestol.

Så hvorledes havde Naalakkersuisut tænkt denne ændring i praksis?

Barselsorlov

Vi er nødt til at tale om problemerne med barselsorlov. Hvorledes gælder loven, hvis en studerende skal være far eller mor? Umiddelbart læser vi det som, at de mister deres bolig.

Man bør snarest muligt, og særligt i dette tilfælde indskrive det direkte i lovgivninger, at familier på barsel skal kunne være med i uddannelsessystemet.

De skal i hvert fald ikke miste deres bolig.

Vi må ikke blot forlade os på de 4 måneders dispensation der er indskrevet.

Vi kan lige så godt kraftigt signalere, at børn og børnefamilier er en integreret og vigtig del af uddannelsesbilledet.

Det er et velkendt problem, det her med barsel og samspilsproblemer med uddannelse.

Lad os få den diskussion med, og jeg opfordrer hermed udvalget til at tage denne diskussion med i udvalgsarbejdet.

Med disse få bemærkninger sender vi nærværende i relevant udvalg til grundig diskussion.